

kende het Germaans als persoonsnamen oorspronkelijk alleen afleidingen, en werden de samengestelde namen naar Keltisch voorbeeld gesmeed.

De Keltische mode werkt zelfs na in de vorm van pseudo-Keltische toponiemen in Gallo-Romeinse tijd (*Caesaro-magus*, *Lugdunum*, enz.).

* * *

Het is nuttig, even dieper in te gaan op de voornaamste suffixen uit jong-prehistorische tijd. Al deze suffixen vertonen vocaalwisseling. Geen enkel is beperkt tot de toponymie : dezelfde suffixen treden op bij de vorming van appellatieven, adjectieven en werkwoorden. In algemene regel zouden de prehistorische toponiemen best als gesubstantiveerde adjectieven kunnen opgevat worden.

1° *-ana* komt in talrijke waternamen voor : *Agniona*, *Alna* (Ahlen, Aulne), *Bebrona* (Beveren, Biesme), *Calona* (Calonne), *Hagina* (Haine), *Marcona* (Marconne), *Matrona* (Marne), *Salmana* (Salm), *Sequana* (Seine), enz. ; soms heeft het diminutieve waarde : de Warchenne bv. is een bijrivier van de Warche. Ook in volksnamen : *Ambiani*, *Caemani*, *Germani*, *Morini*, *Sequani*, enz. In streeknamen : *Arduenna* (hier met *nn*, zoals ook in *Rurinna*, Théroutanne, enz.).

Uitgebreid met het suffix *-io-* (= Germ. *-ja-*) komt *-ana* in zeer talrijke nederzettingenamen voor in het gehele gebied tussen Canche en Weser. Bv. 634 kop. 10e *Amanio* > Amay, 870 kop. 15e *de Cisionio* > Cysoing, 10e *Haranni* > Herne, 885 kop. midden 11e *Harsanium* > Harsin, 868 kop. 18^e *Harvinium* > Harveng, 10^e kop. midden 12^e *Harpunni* > Harpen, 707 kop. 941 *Holinio* > Hollain, 10^e *Hulinni* > Hüllen, 884 kop. 11^e *Luvanium* > Leuven, 797 kop. begin 10^e *Ocanni* > Oeken, 762 kop. ± 920 *Riwinio* > Revin, 889 kop. midden 12^e *Situnni* > Sythen, 857 kop. 961 in *Wesarinio* > Wizernes.

Daarnaast treedt in Wallonië een vrouwelijke vorm van het suffix op, bv. 817 kop. 12^e *Ruvonia* > Revogne, 953 kop. 13^e *Cavantonia* > Chevetogne, 1104 kop. 13^e *Hartania* > Hartange. Dergelijke vormen lijken echter ook verder zuidwaarts over een groot gedeelte van Gallië voor te komen, zodat Wallonië wellicht contaminatiegebied is.

Even overvloedig wordt *-ana* voorzien van een pluralis-uitgang ter aanduiding van nederzettingen. Bv. in huidig Germaans gebied (datief plur.) : 997 *Bantanon* > Banteln, 1019 kop. 12e *Betanun* > Betheln, 704 kop. 1191 *Bettinum* (onbekend in Noordbrabant), 10e *Durstinon* > Dorsten, 11e *Heidinon* > Heiden, 11e *Hilinson* > Hillen, 10e *Maglinon* > Mecheln. In huidig Romaans gebied (accusatief plur.) : 847 kop. ± 1300 *Harinas* > Hérinnes, 868 kop. 18e *Gliminas* > Glimes, 869-75 *Leptinas* > Estinnes, 1138 kop. ± 1280 *Scalcinis* > Écaussines.

Een aantal hybridische namen (bv. Blandain, Constantin) wijzen er op dat het suffix, evenals andere jong-prehistorische suffixen, tot in Gallo-Romeinse tijd productief is geweest.

Het suffix *-ana* is hetzelfde als het bekende verbaaladjectivische suffix *-ano-*, dat vooral passieve participia vormt (Nederlands *open*, *dronken*, *gebogen*, enz.).

2° *-ara* komt eveneens in talrijke waternamen voor, bv. *Anara*, *Angra* > Anger, Angre, *Lesura* > Lieser, *Samara* > Sambre, *Tamara* > Demer, enz. Ook in volksnamen : *Bructeri*, *Cimbri*, *Tencteri*, *Treveri*, *Tungri*, enz.